

ט ר ס י כ ל
ט' טיבת הטנקלה אוזנשטיין
ה' אסווון מס' 11.49 ז א/א

גוכחים משלים:

ד. נ-גוריון
מ. כנסוב
פ. ברנסטליין
ו. גריינברוי
הרב י. ט. לוין
תרב. י. ל. הבחן פישמן
ג. ציוליכוב
א. קמלין
פ. דרונגולין
ד. לפס
ס. שטירא

נדירים משלים:

ג. ש. קיטריה
ס. שרתקוק (כהוריל)

ז. שך - פזבירה.

סדר היזום:

א. טקירה
ב. שאילתת
ג. סדר מיום
ד. קור הרכבות.

א. סקירה

דאש הססלהה ד. בְּנַגְוָרִיוֹן: סדר איתן ווזמן לפסור לנו אקיות על הסתלשלות האונינים בזמן מלחמות.

מר ג. א. גִּימָן:
ספר שרטוק יאן הובוק לפארם, ואטול
נתקבלו ענדי פברקים מאבא אבן, אביקש

ספר שרטוק לבוא לפארם בתקdem האפاري, חיו לדבר שני סיבות פיבוטה א) עופרים
אנו עכשו בדרכן כלל מפני תקעמה רצינית בשפה המדינית בטענה אויה.
ב) יש סיכוזים, שהופרדו הפלישית מIRON. על בעיית ארץ ישואל ביטוי
קרוביים ביחסו.

כפי שידוע לכם נתקבלה בטעצת הבשורה:
לאבי כהה ז'טום (ביום ח' באבז שבעה) קחלה פטוריית בנו נע לחסרו
הפרגה בארץ. חנותה של החלשה זו מוגבה לפגיכם ב"ידיעות שרד אהוץ
לחברי הססלהה".

קרו פקחת פטונית פארם. החלשה זו
נתקבלת בטעצת הבשורה ביום חמישי בסכום שבעה. לטרם, ביום שישי,
הויבע בשרדי החוץ דיר און, האגין האיסי של הפטורון בפועל, נכברנו
ובצענו, ומסר את הפטון שאתם רואים לאניכם. סכתם זה כולל גנטה
החלשה, וטעצת אהרון ואומרו: "אתה אסיך, תורחת פארם אם אורבל לקלח תסובה
בתוקם לאנרת זו". לטרם, בשעת, כלומר אהטול, הויבע בשרדי החוץ עונדו
של ד"ר פון, התבזבז קדם לאטר, פליר טון פעה ולא היה לו לשלוח מכתב
זה וביקש, שבחזרה לו את הפטון. אמרתי לו, ביום שכת ומחדרדים
טגורדים, אבל אם באמת היה שעת אבוי פובן להחזיר לו את הפטון. אמר
ראיתי את ד"ר פון. ותוא פעה לסתמי, שזו היהת ודאי טעות הטער
בחיפה, מקשר לעז מיה בסדי, אבל לא היה לו לשלוח את הפטון. הובוק
הווחר לו המכתב, וכתום זה קיבלנו פפארם ספרק מנשייה טעונה בחשורת

(וזו שיטתה הרגילה), שמדובר בו בדיעוק אortho חגורת, גאנדרי אפור, שלא גמצע בו מספק האחיזון. ככלומר אין תובעים תשובה (רחל' ד. בָּנְ-גָנְדרִי בָּנוֹף הַחֲלֵלָה תּוֹבָעִים תשׁוֹבָה?) לאו. זאת אומרת, שמה שקיים לנו ובמיוחד הוא נושא מחלוקת בלבד שום מכפיה לחשוכת. זה חורא, מפסום, מברק, שכתוב בו: "בזה אידי מתקבל למסגיא لكم אתגרות של הפלשתים..." והלך בירוי געיזו סועצת האטהוין. (רחל' ד. בָּנְ-גָנְדרִי) כי חורא חסידי עכשווים) המכין ארגניזציה. זאת אופרת לפיו רעת, אין להחויר עכשו תחוצות, היא סובלות דירוחוי.

המצאו לכם חעם הפלשת מזאת בזירוף

להלן טבגילה מאוזע, כדי שברוי טבגילה ירבלו לזרותם מה בדיעוק נבל בפרק 7 של טבגילה וכטבגילים 41,40,89 וכו'. כל הטבגילים הללו דגשים בוגדרות וטזרותם להם אינוחין של ראי רובייגונן, היונק קיטטקי אלנו גטפלתנו באוויר. כמו כן רזונות כהן פערות של טר רוזן, פירען הטבגילי בסוד קתרין.

בדאי אולי להזכיר עוד דבר, שבטעין

חאטרין של הפלשת נאמרו בלאו טבגילים הקודמים של האלוה זר, בחרום חצון שחתתוון בפערל יראת לקבואי. עד עכשו לא קבע שחתתוון בפערל שום נבול זונגי. אלו הם דיברים, שיש לי לומר ביחס לתחולפת האזרו.

זה קרה באירוען האיגרונן בטבע שבער,

שהפלשת האפריקנים לא מתוון לא בתשלת טנקציות ולא באיזום של טנקציות. ציבאה חעלת זר לידי הצעה, תפכה בה גם המשלחת האפריקנית. כראוי, נידלה משלחת את חסוטנה התמאות בחחותחות הפלשתית באפריקה. כל זה קרה בכך קזר לאמר הבתירות באפריקה. אין לא ידע בדיעוק מה היה ומה יהיה רפה פולול להזיה. ברור, שהפלחת הפוצלת לפי תריאות סוד מזו זאנרי עליון מפוכינית למזרק בהצעה הבריטית דחנורם

היהודי כנור היה הנשיא הראשון עזמו. אך כמעט שאלת בירדי מילא אליהם אנטישמיות לבירד באמריקה את הרברט - זה הצעיר לאו, פון שר החוץ האמריקני מילמן לנשיא טרומן במיטומי וחליל שביב אונר, שהתקייבה האמריקנית בחגיגת האנגלוסaxonית איננה בוגדרה לחוראות הנשיות. הנשיא היה לו עבידים אמריקאים, עניים בחירות רכו', טרור היה כתם, וזה הפיתח שיחת פלורנטית, המכיפה ולא ידע לפה המכיפה. באהבתו אליהם אנטישמיות תרומות לבו של מלך האנגליה אל טרומן לסת טקלה, אמר הפטוצירוב: "אוכ ריכו את הנשיות". זו הייתה תנועתו הרוחנית. אך אמר זומפיום אחרי בחירותו,

גלו בו להפעיל וכשיין את כל הסכוגה
שלבו, את כל ירידיבו באמריקה, ותחלנו בצד. התקשרנו עם
ירידיבג' בחווי הטענות, בואדיו וככו'. שר סינאל קומפי, חפר
טלחנתנו בפעריס צפפ' לפנו, יומאים לביו-יזודך כדי לאנטישמי אמריקן
מה קרא ועת עמדת על השאלת האמריקנית, שאינה פעולה לארה
טוראות הנשיות. חייליה האזרנכה, שחגיהם היו אמריקנים
אליהם אנטישמיין, מיא שחייה לו לאר קומפי שיחת בפערן החוץ האמריקני,
עם כמה מנהלים דואשי טאלקות, ובם אטלו שני דבריהם: א) מסלול
ישראל או פרדנט ישראל לא תעוז לטרוד מהלחת שוכת הבאוון;
ב) לעומת זאת טנו, שם אין מנגים לחסוך בטוענת הבשווין על
המחלקה הטרונית-חעלולה להתקכל בצערת אורי. זאת אמתה אלין חן
שטי פזולות נפרדות ואין זיקם בין זו לזה. היה חחש-על אף
אלן, שהתקייבה האמריקנית בהצעת הנרייטה בזעמת הבשווין אפשר
לדאות מה עמדת של אמריקה בעורת אורי בוגר לוחלה הטעינה
כל בעית ארצ' ישראל כולה.

בימתיים קדמ ערד מארון צבאו לאנדים

מר ויז'ה (טמיון) ותונדראל ריאלי. כנראה, לא ידע נטאריס, ויכשרו
בם באנק' אונן שלא ידע, מה קדה באזק, כבוג וונוליל, עד שהגיעו להם
ונדראל ריאלי, הוא חומיע בחרות גדראל. איש צבא, זההbir בריוון
מה מכם האנגלי באצץ, ורבר זה כנראה, חומיע על האנדים טט, כלומר, –
על באנק' וגם על חבריו מועצת הבשורה. המשמעו היהם עצמה. הכרך
קיבלה סרך ספר אבן, וזה תבגו "חדין ושבון של ריאלי השמייע
סאך על פדרו של באנק'", ריאלי הסביר את האוטי הפלרי של הגזרו
היהורי ושל הנשלון פערבי...". לפי סברך זה מטהבר, שבאנק'
לא ידע כלל זו לא ידע אלא חלק מהשתה. אידי איבני יכול להאמין
ולהבין זאת, נטאריס מומיע עתון יותר אמריקני דיבוי-יגזק הרולד
סראיביזון. סופרו של עתון זה בתל אביב שלח יומ-יום סייפור ארוך
ומפורה על נצחותינו בגבוב. אידי בעטי קראתי את מסיפוריהם הללו
בצחורה. ככל הומיעו בטקו אבולט בירור בעתן ואיבני יכול להאמין,
שבאנק', לא קרא אותן.

לפניהם יומיהם מופיע סברך מאבו און,

ספרעם חפסהן איך מהשפת בכלל בזרים הטעניים שביביזו הלהותה
ועבשו כנראה, כל הקשיים הם טבעניים. מה פירוש הדבר לטנת ולהזoor
לעטרות קודסות עכשו מתרדר הטירות האטיטי של חרבר ומהו שמייע
איילו על באנק', עד שהוא עוד לאזדק עם חבריו מועצת הבשורה בולט,
פרא לאזריה, כדי לאכוף אורחות, שהגיון התמן לשין קצת למטרות ולמיצודה
לפאה וסתן רגינן ביחס לשלום.

בימתיים היהם כנראה, פגיהם בין

ונדראל ריאלי לבין הנזינים העלבוניים נטאריס, וריאלי אמר לחם,
שעליהם להילכט לפא רמתן רגינן של סלוס עט היחודים, אם איינן
דווזים להפטיד הכל, באנק' טריסף, כנראה, בשיטה עם אבא און שהוא
דוחס אם לא יצליח לשבוג את כל חבריו מועצת הבשורה, שהגיון התמן לשלום

זהו אופיינך, שמתגנבה מראשו של אכזריסו היה שלילית, כלומר –
אלא כדי עוריין אזן לסתה וסתה.

אומץ עוד טנו דבריהם ו) סדרונגלר,

הכזיב האפריקני כאן, גופה כל האנשים לחובע לאפריק, מרו אושפז
שסידת אפריקה במרעת חבטון משפטו לרעה על חם מיהודים כאן
לאפריקה, הוא טיגור, סילטן, וקטר קשרים עם וואקינטונן, כדי
לקבל הצעקה לבוא לאפריקה ולאזורה גם חכרי השכלה האפריקנית,

ב) כל אנשיינו באפריקה תרבעים, שגענות

כאן פאהן, ואילו בדורות הפגנתית, כדי להרבייה לנו שולטים ברכב,

הם פזיעים, שפתונם פועל פהן ואילו אין לו פהן לפסול בו, סנקטים
ישובים אדומים, כבנה בכיתים, – שגענות פהן כדי להנקייה בדרכם הפגנתה,
שישנה שליטה יראלית בכל הארץ. כך תרגמים פילוט, אבן ובן אנשיינו
בפערם, והם טענים, שה גער חשב, שעריך לחייאת עכיזו,

(רמ"ס ד. בְּגִזְוָרִיּוֹן וְאַבְּרָאָפְּקִין טען כן).

ח' ס' בְּגִזְוָרִיּוֹן כוח פרטנר היינוער פהצבעה של הנציג

הטובייטין

ראש ח' בְּגִזְוָרִיּוֹן: אם הוא מאמין בכך – הרי זה רוטן,

ח' ס' בְּגִזְוָרִיּוֹן

יש לך פהן ביחס לסתה וממן עם המזרים
או אם עבדאללה?

ח' ס' בְּגִזְוָרִיּוֹן

אם מסברך האחים בעניין ראייתם ביחסינה
הקורותם. עוריין לא נתרשם שם דברו,

ראש ח' בְּגִזְוָרִיּוֹן: אני מודה לך איתך גם חכמי השכלה
על האינטלקטואל, שמסר לנו,

ב' שאלותהשאלה נ' שפט ר' ר' :

לפניהם כיבוש אסלאמי הפליגו כרוניזים

ואזרחים ותודעבו לתושבים, שלא יעצרו סקוממותיהם ויכיכבו לעז
ובוגלם יהיה כבוד תשבץ נזרם. כנראה, מטבח נבדת מושך לבי
הערבים, עם שורר פחד פחרת או יותר. באנטוamt את אונשי אשדוד
הוציאו את המרוזים שלנו ופאלז מיתוכן?

מבין אמי, שפהמתה זה דבר מוגלה מכך,

כפי שרגיל מר בְּנֵי-גָדִיאוֹן לויס, מכל סkom סבורני, שעד לידי כז
אמוד לנו למגילה אפיקלו בימי מלחתה.

לא פעם אותה דרבך כל עדינו אליה בימיהם מיטלה, ורק מטהון
אקר וזרע ונימנו מודאות, סבורני שברי לערות רוסם, שטעין בראם
לנו וציננו מכך, יותר סבורי האתרכאים למפטית אלה, עלינו למתוך
בולדת של שריפה, שתה לא מקוטות האלה ותראת בפייה מה קרה. ורבה
דו תפסור דין וחשוף למשלת ריחא לנו לנוקות אטצעיב טהורם גדר
הרבעים האלה, ציר לנצח אנטישם העוזים מלטימ אלוי. הדבר לא
ייה בגדר סוד, קהיר תרגז לפודם את המעשיהם בחוץ לארכז. ואפיקלו
ביה ה דבר בגדר סוד לא הניתן ממכים, עיי פאלאטנט באלה. ותפאי
וחדר לא היה ואיננו יכול להזות בגדר סוד,

הבעתי הילא, שטבתה ועדתו של טרומת שדים ותקטיר את הקבין כל גורמותו.

הספר יי. גראילנברג זצ"ט

גם אני התירכבתי לטעול שאלת פצעין זצ"ט.

[REDACTED] כודע לי שלשכת פקודה

[REDACTED] לשחר את השפה. בברור הדבר, שגם צבאותינו מתקדמים

במהירות ובזה, הרי זה סיום שיטות היפוי שטאותיהם וריקם ולא

צפוייה להט טכנה. אילו היה העש של שכבה מזד אקלומת אלו, היו

צבאותינו צדיכים להגעה בהם כירחות, ולא יכולו להתקדם במתחיות גדרות

כל בז. הוא הדבר בוגז לשכוניות. סייד לי, שאחד השפקיין, בעל

סקל וחרגשה אגוזית, מוציא לפועל את השפוקודה בואטן צזה: הוּא הטעית

את גערבים, דוכט זקנים וגבאים וטף, לאבזובות או טברנית משא

והוביום בכביז עד קווים של הלאבין. כתמתחילו יורד מטורן קורי

עליהם, עוזרו אבזיבן את האבזובים עם הערבים בתוכו ותזרע לקווים

שלגוו. אני מטהר לי שבקזין שעלה את דבר הגה, מילא את הפקולטה

בדין אכזרית, אבל כבראם, טאנדרם אין לכם או רוח השכל ואוותה ההרעה.

[REDACTED] בנדאה, אפער לבצע את הפקולטה בדרכיך אהדרת.

אין לי מלווה כל מקירה, כדי לך לעשות

אותה. אבל אייני תולה הרבה בתקיריה. כאן ישנים מזבינים טרנירין טאד,

זומרים וגנו בפדי הברירות: לא להתקדם או לסתות פלהו שיבטיח לנו את

תקומות היפוי בעדרך. אין לרשותנו ברמות נבלט, שיאפשרו לנו לתרוץ

שמחיב, להציג בהם כורות ולהטשייך להתקדם.

סבורני, שבכגון זה ארך לדון חமפּה
הראשי ושר הבטאות. איבגי מteil אחוריות על פיטחו. זה עניין שרבּי
מבוחינה אבאיתו, אין להגביע את הדרכו. לרעתו אסקר להמניעו.
(רה"ט ד. בָּנְ-גּוֹדְרִין) אתה נכם לפוגים המעורבים בירור טוקדים.
איבגי מתקזון לא לארגי, שהקידח לא תקבי כאן הרבה, תמיד אסקר
למשפט דבריהם. סבורני שכורת טובי טלייא לידי מעשים אלה, ועל
כורה זה ארך לעסוד עמידה רצינית ולהבל מחלוקת כדי למברע את
הזכא לבוא לידי מזב של טלויגזת כזאת.

הסדר מ. בנטוב:

האנטרכט

שגשׁו זאת, פענו, שקיבלו מקורות ברוח זו. (רה"ט ד. בָּנְ-גּוֹדְרִין):
מי הם האוטרים, שקיבלו פקודות? איבגי יכול להגיד עכשו שפותרם.

הויל פשוט טען, שקיבל את הפקודת ספקד המתקפה וגבורה קיבלה
גבורה. ספוקן, לא פינדר אסרי אורכיב בטרם עניין חמוץ לבאותה
בעניין זה. בכלל פניו עבדנים השמדלו לתקן את המצב. הפטה ובסדר
הפקודן עסכו בדבריהם דביהם מושגים ממות או יrotch. איידי יודע אם
טראשיית הפלחה יא עביין, עדעתם הברי המטה עלייו מלוכדת כל כך
בבו על עניין זה. סבורגי, שום בתוך חביבור שלבו אין כאן מלחמת
בין פלגורות, בל הספלגורות שוטפות בעניין אחד, אלא יש כאן מלחמת בין
גילויות, אורקי בין שכלהות. דוחי שכלהות, שופטה לאהריבזר, עם
התוקלת הדוגית שבת. אנו עומדים הפני-אורכיבים אהרי כל הבעיות
על חזיה בעניין.

לדעתי אין זו שאלה ערבית, אלא שאלת יהודית. הפעם היא אילו יהודים יישאדו במדינת אחדי הפלגה. איידי
זרות דרך אלא לבער את הרע ביד חזקה. היהות ולא ראייז את היל
החזקת נסעה או בסדר תבצרון, אני תומך בחזקת מרד שבירא שטיבח
ונגדה, שהטטה תיתן לה סמכות למקור בכל איהם, שבראה לה, מהגרαι
וולד מפקד מציגות ואנשי נפה. אם בין המתייבים חברי שלוי — לא
אחת על אחד מהם. גריין למקור מה ניתן השיטות הפקודות, כי קיבל
פקודות טרי, כיצד נפשים לדבריהם בלי פקודות במתנה. הדברים נעשים
על פי שיטת סקוויימת. מכך, שפוזה לחור ובורג לחור.

אני מזיע, שתטטה תלמידים לתפקיד כל
וערת טרים לחקור את עניין מתגילה וצד סופו, לצייר את מועדת
בכל הסמכות, שתוכל לנחות עדות מכל אדם פרט לראש הצורה של האבא.
אריך לבדוק את הדבר ולהתעדן גנטים כל אנשי שיצאו חביבים, שעשוי
דברים טלא כשרה, או ראו דברים ולא הגידו, או שכתבו פקודות בלי
יעורי בוזה לבן.

הארטן רוזננבליטן:

בז'קרתי בטעמם את סר בן-גוריון ודראתי
חופה לפצמי לטוטור לו אינטגרומטיה על מעשה
מעין המעצה שסופה נאן, וצרפתני שמות העדרים היכולים להיעיד על מעשה

תבעתי פועלמה בעבירותו [REDACTED]

כיוון שישי הימה יקיבות של הדעת לעוניינו
עורבים. ועודה זו, כי שידוע לכם, סורבנט מ-ט שרים בן גוריון, שרAtom
זיגלינג, (שלוחת אלה לא השתתפו בישיבת מחרובת), קפלן, שיפוריית ואביין
זו בזעדה זו נטהנו כה דבריהם, אסבם בטעם אמר; ביחס להפזרות מחרובות
של אבאו. יטבו עמו פקידים רביהם, נציגי מטרדים, לא רציתו לומר כל
זה טהיה בלבוי, אבל תשבתי מיתה, שאנו מפדי-אורבינה לנבי חזבא ואין כל
טע בקיום הוועדה בכלל. שקלתי בדעתו אם לא להציג למסלה לבצל את
הוועדה. לטענה אין חיה גושאת באחריות ואין לה אפשרות להשפייך ול
טהלה חוביים. אני תומך בהצעת מר שפירא לעורון חוקירה ולטוטור דין -
ושובון למסלה.

הארטן בריגנבריגן:

שום דבר לא ייאו מהקירה זו, ואני אומר
זאת מתוך נטיותי.

אני תומך בהצעת סר שפירא. כאמור נאן,
שבדבר זה הכל שוחפים. אני שותף לתרגומה,
שგיבו מה שפירא, אבל לא לדבר שדרים. אני נציג למסות ועודח טל
סדרים, שמדובר את העוניין.

הארטן בריגנבריגן:

אני מציע, שטפסה יתיר עט סר בן-גוריון
יזהר בכל הוא יגוט על אפשרות להטגיניע

מקדים אלה.

ראש המטה ד. בן-גוריון:

בז'קרתי בוגג ובוגליל ציר לאחר גסרו
הפעולות. התפענינטן בדברים אלה לא
יכולה לבקש בכל הפקומות, אבל דיברתי עם המשנה ושאלתי על השם. המשנה

סודן לא היו דבריהם פגולם. התענוגות נסעה בעקבין השור. אבשי הטענה אדטרים, שלא היה שור. אמרתם היה מסקנת שור עד שיכנסת לתקפו חטפשל האכאי, אבל לא אמר-כך. סבורני, שטהראוי לבתו ועדת של הטענה לתקור דבדר.

השדר ז. גרייגברויום:

אם יצליחו רצית את האיש, סביר לי על הזרבים האלה, יאטר, שלא אירע שום דבר. אין אף דוגמם לשפוך לי, אבל אני אומר דברי מתוך הנימוי. יודעבי את הדיבורים.

ראש הטענה ז. בֶּן-גָּרוֹרְיוֹן: אלה טרגדיה דבדרים, שאינם מבוססים על יציעת מרובה. עובדה היא שתושבים ערבים בודדים קורדים טגיים כאותהינו למקומיהם. בכךין היו תושבים ערבים. כשהתקרבנו לנ'ג'ין כחובקה העיר, וחוץ מהחbillim הפיאראקיים לא נשתייך בה שום תושב. לדעתך, אם הם ברוחם - לא צלץך לדוץ אמריתם. אולם עגין אמר הוא ביחס לתושבים הנסאים בסקוטיותם ובאוותיהם טבוריים אותם. אפשר למבוקש את הדבר הזה; אין הבדא להבריחם. בלוד ובנמלה ניתנו הוראות מפורשות לא להברית את התושבים וגთבר שחבריהם אוזם. רציתי לנטרע ללוד ביום הראסונאים לאחר הכיבוש ואמר לו כי כתה אנטלות, שאגיד צריין לנסוע.icum דאסונה קיבלה את הרכלים בתכיפות. שאמרו לו בפעם שנייה, שטבנה לגסוע - לא נשמעת, הרי יש שם יהודים ותה הסבנה האפשרית לכך אולם בשבאותם לטעם שרב לא ראיתי מה שיכזבתי לראות יום קידם לכך.

טוב שתתפנה וערת של שדים, לאשיט,

אני מכיר שיש גזירות דבון רגנסריים ובדם, שאינם מדוייקים כל כך. בדורותי שאילר תקרו את העניין בתאילן, איתם מתבלטת תרומה אמרת וארני. יודע בצד אחד יונזאים מתקינות זו

אבל אני רואה

שפתיזילים יראו, שהגוי ראיינו ויש ממשלה חטופה עלייו. בדורו, שבשעת
סתוקה צבאו עברי בדרכיהם התושבים הערביים, בטעודל היו תושבים רבים,
שלא דדו לבירותו רניתנו הוראות למכירת אורתם, והזבז נתקן הוראות הדרוזות
רחן גתולאו. כלומר, אם כוחם הדרוזות והרוצחים לקיימן אורתן – אופור
לקיימן. בוחנו בדרכו בגדתתו עבון קעה יותר זה צבין השוד. הatzמ
בשעת זה אידם,

חומר ט. שפיגלאן

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: כשהזה הצעת מרד שפיאר לבתור זעדה של שרים,
יש לי בקשה למד בן-גוריון, יש עם
הפטה שלו וירוץ על העיני, לא סכיחנות
הלווניות, אלא סבאליגת אורת דבר שהזנינה.

ראש הממשלה ד"ר בן-גוריון: זה עניין אחר. על כן ברוּן בועדת המטה,
זו שאלה פנאיית.

שנובת הצעה לטבות וערמה של שליטה שרים
שתבדוק אם האוכלדות והטדור דין וחוּברן לממשלה.
חשר חרב י. ל. מיטמן: אני מזכיר כחברי הולמת את השירותים רוזנבליטס,
שפירא ובנטוב.

חשר מ. רוזנבליטס: אני סבקש להזכיר מה טבות של הוועדה,
אם תהייה מוסמכת לנכונות עדות גם מטעמו,
סכל אדם.

ראש הממשלה ד"ר בן-גוריון: כן, מכל ארכ.

חשר מ. בנטוב: פירוט הדבר, סכל אדם חילב להעיד.

ראש הממשלה ד"ר בן-גוריון: כן.

מ' א' ל' י' ט' י' מ' לבשור בועידה של שליטה שרים (מ. בנטוב, מ. רוזנבליטס
ו. מ. שפירא), שבמוכנותם לתקור אזרחים ואבטחי צבא בדבר
סוציאל הצעם בשתיים כבושים.

חשר מ. רוזנבליטס: שאילתא לשר העלייה: כuron הדבר, שפירא
העליה מחייבת לא לחתם רשות בינוי הארץ
לנכדים נוראיות שגייסו ליהודים ואם נשים אלו אכן רוצחות להתגידי?
זו הוראה כללית המכובה לאדרונות מסויימות בלבד

חשר ס. שפירא: עב'ין זו ספיק עליינז, ההמלטה מתבלגה
על ידי סדר העלייה כאמור התייעצות רצינית
עם ועדת העלייה של מפקת הדריבת. בוגליה זו סיועות כל הפלגות,
סתכרים, לאחר שהתחילה העלייה בטורים גדולים יש מספר לא קטן של גשים
ברצדיות - ברמביות, ממלכיות, שפתות פתאום הן מופדרות לעלייה הארץ
ישראל עם בעלהן יהודים. הבעלים רובם ערדיין בארץ. חרבנו כי אין

חגשים אלהו. הכספי חגורות חיו לפער אס-אס. במחנה שסודה של יהודים, מתחפו ברצם יהודים במיון לא טוגט. וזה דבר ביחס לפלנויות.

יעתנו היא ייחודיים כלל, אסוקן געיך

בזון מהוור, עיבדו את המהבות ונדרשו לעיר גרטניא ויש להם נשים ורמגיות - אליהם זה אין הכרת שיבוא לארכ ולא גפסיר תרבתם לא יבוא. ישבם יהודים לשרים, שעילינו לראויהם. בימתיים הניע טטר לא קמן של נשים כובריות והן פקנות בעית רבינית. אין להן שם זיקה ליהרות וללבך הנטה נארך. יש להן אורח חייהם מסלהן. אידי צדין להסביר לכם מה מידוש הרבר, בתוך אוכלוסייה של סטונס פאות אף יהודים, הצלבות מפער לא קמן של נשים נוראיות היושבות בתוך העדרה יהודית וחיות אינן שלהן, מינן נוראות. זה גני לא פשוט וככש שבogenicה מפטית חתולרכות גותיד שלמות רמות.

המחלפה היתה שנדרך כלל לא גראת עליה

בעלים יהודים עם נשים נוראיות, אלה מקריהם יונאים טבלל, טאהת גמקה בחאלת יהודים בימי המשנה, ומיוזמת ליהודי לא היה שתוך רצון להציג עצמה גנטה גורמאניא ולבואה לארכ. כסמודיעים לט על אשת כזאת הרכינה להתגייר ישנה פרוצדורות של בניתו לכל יטראל. אם שחברה קאה בזאת הילח יהודים בימי המשנה, הרבר מונה לפניו ואנו שאנדים עליהם. **(אפר ט. בנטוב) אפיקלו בפאיינה מתביירות?)** לאו. היה צריכה להתגייר הרי מקה לדומוה. בא יהודי יהודי שיט לו בתרורה נוראית יהודית והזאת רוגם להביאה לארכ. היה סיכון נפשה קאילח מאות יהודים. גתנו ראיון לאלייתה שלא כל איקזון, אבל מתוך הנחתה שחייא מתביירות. דעה זו נתקבלה על דעת כל חברי חועדה, ובולם היה גוכחים-בינייה גם איזטב ראש ירידן מר רפטור. עלי לזר לכם, שהוערת היה לה העדן ברור כל-כך. הובן שאין לעודד עליהם אל יהודים, שלאחר המסתה נשותיהם וילדייהם גאנו גרפניות. היה ברור לבולט, טול יהודים כאלה אפשר לו יותר

ולחכיהם בגולגוליהו. הוא מדבר ביחס לנאים פוליטיים, מתחתרם בחשורת יהודים.

חדר פ. רוזנבלטמן

חדר פ. בנטוב

אני סבוך להביא את עניין לדין בסעודה, שאלתך לשר חטוחן גמור לי, שטחאים בוגדים כהו תוטבים ערביים מתייפת, מה שטרוי עבורה ריש עיריה כסבילים בchieft, יאנטשאחות רבות פזרות וכ'ו', לפי דין, אם הם תרשי איתה ואזוריה פרינת ישראל - עליהם להיות נתזבבם תחת פיקוח שלטון אזרחי. המכ אקדחתו הוא, שאין טוריים להם לחורין שלטונות הצבאיים בchieft אינם מתירים. אני שואל א) מפני מה אין מתיירים להם לחורר לchieft ב) בגין זה שין לדבאו או לאלווניות אמריקן ו) מה אוסף שר חטוחן לעשרות כדי לפטור בעינה זו?

ראש הממשלה ד. בן-גוריון כל תלון חרואון שלטאות איini יכול לחזור תסוכת, איini יורע את הדבר. בטעיתם בקשר התענוגות בטענה, כי יש פארץ טהורה ברול כבאותם, כאמור לי, שיאצט בקשר בעלי מקצוע ואפקטי לתענוגם. יעצמי טעם בשיטה שתוך הטענה, שזרין לחוטין אנשים אלה בלאורה. טיפלתי את הדבר לפני ציזליגן ולמר בנוון. על החזרות לchieft וריבבה לתוויות שלטונות חיל חטוחה. אני לא אהלייט בעין וראעפידן לדין כאן, בchieft יושבים יהודים ובוגדים כתו'.

חדר פ. בנטוב
איini שוכון לחזרה פיסוניה של ערבים בchieft.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון צריך לקבוע פיקודן אם מוחזקים את הערכיהם לchieft או לאו. אני בעד לדין בסעודה וקבלת שלטונה. שנרו' בדבר אני פצע לבוטין אני אנשי

טחינה: אחד מכבאות ואחד מהצעירות, שיתנו לנו תרומה ברורה על הטענה.

חצר א. ציזלינגן

טנגדי מה לאណון על הרבר בוערת החטאה?

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: סבוך וסבוך. סובך, סנדרון על כן בוערת החטאה. על ענייניהם לאלה סוכן לדון בוערות, אבל צריך להזמין לישיבת הוועות איש חיים. אין זו שאלה עקרונית, אלא טכנית.

חצר י. גריינינגהוף

בitem לוערת האטמת הייחתי רודף למערכן אדי טפלא, אלא חכמיינו לוועדה זו את השפכים. וועדת זו עצמה באדריכלית-אטרכזית על חטאות.

ראש הממשלה ג. בן-גוריון: אין זו אדריכלית-אטרכזית של הסדיגה, אלא

ונein חכונה לערבייטן. שי הטענים יכול

להיות בוועדת זו כזו כל שיר, אבל אין כאן משום עניין של שדרה חפניהם.

חצר ב. ציזלינגן

לסדר חיוטן נציגו החברות קיבלו
החלמת ביחס לסייעותם, שתקבלו בידי
הטבוחה בירושלים ובריביתם תוקף חוקי. הייחתי בסוגו, שלאו שיבורות
אלם הוכנו כל מהתלויות, שתקבלו בירושלים. כשייניגתוי חירות בחולשות
ברוחניות, שלא היא, ישנה וערת לענייני תינוק. כי רומי נבחרו לוועדת
זא

אדי פחה לפרטוקול מסנוונרטי.

אין צורך להמליט טהו לאורח הממלטה

של איזט, שיט בה איזט של סבקזיות?

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: למי טה לאו. אין אבו נתבאים לשום דבר –
לא לפעולה ולא לטענה,

השך ג. ציזלינגן

אנו מוכנים, אין מה לעשות ביחס להשתברות
בגנבה. אבל אנחנו מוכנים לפירוט שטחים
הנסוך אחרון מჭילה לנו. לרמתי היא מכובשת מכךנו. כנחת תושבה
פירושה, שהכוורת נטחנה מוחכה לתושבה, לבירור. אישכעתה תושבת יש בפ-
חוון זו. טובען חרבאים סכיל זו, ולבן אין בכך שום קללה.
ראם המפלגה ד. בן-גוריון: אין אנו מוכנים לאוזיד שום מארכת, אין
אל סת לדון. רצויין אנו לחייבו לזו וזה
יכולים אנו ללבת תלאותו ואנטנו תלכנו חלאה ותגענו לטרום.

השך ג'רבי ירמן, לוינז

ראם המפלגה ד. בן-גוריון: חרבאים גמזהים וכPsiיו נביהם פאלוג'ה,
זיראך טוירן זעיראך פנשייה נלבך. הם
הורגיון כל צבאותיהם טיג'רל דרכ שפט היה וחמייר או טיג'ל. הם
התרבזו ביצה, אבל ברוחנו פניו בפייתם טרובה. וכPsiיו אין לטופר אלא
אל הבים פאלוג'ה. אם הביבה ימול או יצלוח לברוח אז סייכנו –
טנו חלק גרול מאנטינו. שלושים/^{טנו} אויזון סורי. (תקר ז. גריינרוייס:
זה מפטע גמלן אין גמל) הווא הווא.

השך ז. כנסובסקי

מר קפלן, סדר טבו ביום חמישי את
פאלוג'ה.

הרב השך ז. מ. לוינז

של טלהמה פרשה?

ראם המפלגה ד. בן-גוריון: ידיעות אלה קלוסות מהעתונאים. לרמתי
הנטהו בעוני בירדי אטריקם ולא בירדי
כרייניה. כרייניה לא תעמיד לעשות מעשים כבב אסרייקה.
כירושלים אין מושך.

בימה לוגרת החקירה שגבורת כאן טר בונוב
העיר בפרק, שנובל לחפטין בעבודת זו פקייר
הטזוביירות.

ח' פ. רוזנבליט

ראש המטה ד. בן-גוריון וראי תבקר מומציאות,

ח' ג. ורינברג אבנורעם לשאול את היוספ דאס ועת כל האקלים
חוישבים כאן לאמר שנדוץ עגין מוקת הבחרות
ברוחם מסלמיות, בפסלה ולאחד שנתקבלו החלשות וחנקין הופך לדיוון
בפועמת חדרינה, כסעה אגדונית, חזענו לטעוק את הפצע החותן וכותם בחירה
לגולוי קוריסין, לאני בתורת נציג המטה בעניין, הדיבוט על החלטת המטה
אם שר ציילינגן חבר מטה, ובאותذا נבר חלהמת המטה וטראגדיה מטבחו.
ואף שאל אם בדין. (ר' ח' ד. בן-גוריון: זה לא בטדר). זה עוזם לדוחון
את כל החלטות המטה. אם כן אין צורך להחליש כאן שום החלטה ובכל
אחד מהנתן מרשות בידו לפנות כרכוכו. אני, לפחות, מזכיר מזע חרבה הצועות
תי קודמים. לא הגפתי, סתום שדרן על חנין. ומר ציילינגן העתך בדיזון.

ראש המטה ד. בן-גוריון זו שאלתו לציילינגן ומטה צרכה להחליש
בעניין.

ח' ג. ורינברג

אם חבר מטה אין ממכים לעזרה, שנתקבלו
בפסלה, יכול הוא לסייע מעצמה בפועמת
הפרינה, אבל איינו יכול להזכיר גודר. החלטנו במטה על הנולים 18-21
וחיד שקרים, שחייבים נבר זכות היבשות פגיל 21.

ח' ח. פישמן

לפנוי נסייתנו לירושלים החלטנו כאן
שנתבע מהנהלת אסוכנות השתפות בהזאות
המידון לירח בדור לירח, לא היה אפר בינו גודר. וביציבות מטה
הציג שר גריינברג העתאות 00:40.

ח'ר ד. גנ-גוריון:

זו חיתוך ישיבת פשותה של חבריה הנאלת
המקנות וחברי המפלגה, לא ישיבת מושג
הפרינט, וזה היה מזרי חיפור פשרה.

ג. פדר הירש:

ראש המפלגה ד. בן-גוריון: אומרים לי, שמדובר מחלוקת הווא המלה
כגון זו הרכבת,

ח'ר ד. רמז:
באתי לכך בזקן כגון הרכבת, אבל זו קפלן
אייננו ולא שוראו לדורן בשאלת זו אלה
כגון.

ח'ר הרב ד. ל. סילמן:
זו אפוא השליחית, סודותם את הדיוון על
שאלת וערת השדרה למיכון, ביום אנו
בראה, שיש חוסט לטור אירום: שאלת חמיכוון, גזיע ליטות המשיח. ולא
גונע לדיוון זה. ביום ביקום סבבי מרד רמז, שאשתתף בישיבת של חבר.
אני מבקש, שנרוון היום בשאלת ועדות חברי למיכון.

ח'ר ד. רמז:
הצעתי היה לבדוק מהרב מישטן להסתמך
בישיבת מבאה של ועדת חברי, מטעמם
כגון נספח סובלים דוחוי.

ראש המפלגה ד. בן-גוריון: מהלתו של מר רמז שתקבלת על הרעם,
לא בטפיק היום, מתוך היישיבה מקוועת,
לדורן בשאלת חמיכוון. באות היישיבות הראות בדורן בשאלת ועדת חברי,
אם כל הבבור לטור רמז - לא שאשתתף
בישיבת שץ מחר. סלוס עפתיים הפתחות
לדורן בדבר ולבקיום.

ח'ר הרב ד. ל. מישטן:

הנור ד. רפטז

אף על פי כן אכى מבקש טהרב פישטן לאחסנה
סחאל בישיבת וערת חסרים, אלה הם קכיבוי
חניון, ובו ישיבת הגדת נרון על הרכב וערת השרים.
זה ליטרין לרונן בישיבת הגדת על שאלת הרובב וערת אחרים לעוניינו
חניון.

הנור קל פרכנתה:הנור ד. רפטז

שאלת זו היתה בריוון בישיבת הקודמת
בשלאה הסائلת לא היה ליד שולחןנו.
חבריהם ואלויהם בסתורן היו חסרים. סמרתי על ההכפפת והתקזיב,
ביקשתי איסור הסיגר, כדי לעזות עז טמי. נתזררנו כמה שאלות,
בincipית השאלת אם חונה פלינר להבייא שאלת זו בפני הסוגען.
הסוכם הוא מיליאן ורבע לירות.
טחnilה והשכנו לקבל את מסבום על ידי גרכות לאנגולו-פלשטיינ-ביבון,
עכשו צכלל באחת הטילות. תחלה, שהטceleה זריכה לקבל, היא ברא
הסיגר.

אנז אויעט גוד כמה בירוזלים, ער קבשיין
לא קיבלבו אל האלטה עקרונית, ואני שבע לזרור לגנין. בכתה לרבעים
אווטיך ראתין מה שאמרת בישיבת הקודמתה.

המיומנות של סד מאוצר בדין תיתח.

כחציב אל לוואיט כהן מיליאן וחייב לזרע נמלטו מטהרים טישטן בעין
וערכם שלוש מסות וטמאין אלף לירות, ומסכום שלוש בקדמת אחר עם התביעת
שהיתה בזירת הכתפים מיליאן ושלוש וחמשים אלף לירות לפי חצעת ער האוצר
הו להוציא רצירות, ולכון כתבעת הקדמת של מיליאן ורבע לירות.

היתה שאלת של עירוני ושורדי מקלאיים –
ברוח, את דבר, אין שום עירוני, אף לעירוני של כפר שוריון,
היום היה אקלני הטענה בלאו בשליחות הטענו לאקלנות, הוא דוא
את פקי, את פקנור, את התקנויות – שיבח איזון, בטקנית ראסונת
הש בערין בכל אשר מקומות לא זו בלבד, שפדר מוסכם עם חישובים,
אלא חישובים מעריכים את דבר וחוון מזיה רעתם.

תפקידו עוד שאלת: מה היה על קרו
מול-כרכ, ככל אוחז אסורי, שלא גולה על דעתך לבגלו. היום אבוי
מזיג, שלא נחלתו בגניין. נחלתו בפטו.

קדת פרטיהם בוגרין להבדליים בסחיד סען
לרוק ובגוזן, יכולני לחת כה פראי. העברת שלוות מארת טוּן ונק
ק"מ בכוכבית פעולה – אל פי המשבע הטוב להפני – טאו עשרים וממש
ליירות, העברת אותה אבטחות באורתה הרון ברכבת – המש עשרה ליירות; פרט
היחסוב פרען אבוי לחת לכל הפטובין ליבור את הדברים.

בישיבה מקודמת אסורי, שומר החפותו
החשיבר מאר מליל הנטילה. אבוי סכום לחת איטור להצעתי לאות
בתחזון פטורך.

חכמי יוקה מסכמי המלוזות

חאל מ. טמיראנ

כן, אין כה אחר, אלא בתגובה השגה
הבא ובה לנור להבניא הקדשה למלות

חרר א. קמלוץ

חיקאות קרייך, אבל דית לאזרה בסעטה,

השר ד. רוטמן

יש בירור גם ראי עירית תלמידים

בוגרין להקריפות מסילת הרכול כתל אביך,
שם טחתובים שבחרוביה, שם הרזועה הקטנה, שבין אלבבי לבלוט בגניין,

סבכט סר רוזקם קיבל בתמורה תחנה לעיר. רעל החלקתו, שעליה נמצאת תחנה
הרוֹזְ פְּרִידָ, שלפנֵי במת סבִים האיזַיּוֹ בְּקָרֶה רבָק מִילָאָן לִירָה,

ראש מפעלה דִּיבָן-גּוּרְיוֹן אֲבִי סְבִין, שאין התייגדות.

מַעַלְיָה יְמִינָה חֲסַפְלָה רֹואָה בְּמִיצְבָּה חַתִּיכְבָּרֶד אַרְרוֹת – תֵּל אַלְיאָב –
מַתְחָת תְּקִוָה, בָּכוֹ הַמְּקֹרֶב שֶׁל חַרְבָּת – עֲבִינָן חִיוּבוֹ
רְחוֹף, לְשֵׁם תְּמַפְּלָת הַמְּסִילָה כּוֹלָה וְלַמְּפֻכָּן בָּרְלָק,
וּמְאָסָרָת סִיטּוֹנוֹ שֶׁל הַסְּפָעָל – כָּנְדָר 1,250,000 לַיְלָה –
עַל יָדֵי האודָר סְכָסָה הַטִּילּוֹת.

הַיְמִינָה גְּנַעַלְתָה.